

7. Gaius Messius Quintus Traianus Decius

(c.[201](#)- [iunie 251](#)), împărat roman ([249](#) - [251](#))

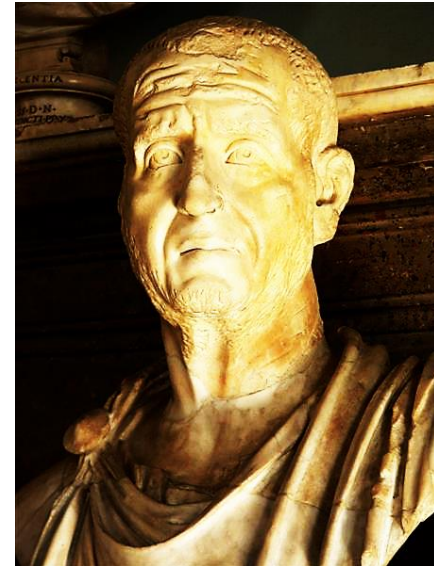
Domnia lui Decius cuprinde un val de persecuție ce s-a întins peste întreg teritoriul imperiului roman.

Decius a lansat un edict împotriva creștinilor. A fost prima persecuție anti-creștină care s-a derulat în întreg Imperiul. Acest lucru a fost motivat, deoarece Decius a fost un împărat "de modă veche". El lansat un program politic tradiționalist, acesta incluzând revenirea la religia politeistă, romană.

În 250, Decius a emis un edict care cerea cel puțin o jertfă pe an pe altarul Romei pentru zei și pentru geniul împăratului. Celor ce aduceau asemenea jertfe li se dădea un certificat numit *libellus*.

În timpul acestei persecuții, Origen, mare exeget din Alexandria a fost torturat fiind silit să poarte greutate la picioare; în final a fost eliberat. Atunci a murit Fabian, episcopul Romei și alți creștini (de ex. Iulian, creștin din Cilicia a fost băgat într-un sac cu șerpi și scorpioni și aruncat în mare). Episcopilor și preoților creștini li s-a ordonat să se sacrifice pentru împărat de sau să treacă la religia romană. Majoritatea creștinilor au considerat o mare ofensă, și au hotărât să moară ca și martiri.

În același timp, în imperiu a apărut o mare epidemie. Apogeul ei a fost între 251 - 266. Ea a luat aproximativ 5000 de vieți pe zi în Roma. Ea a fost numită Epidemia lui Ciprian, după episcopul Cartaginei.

8. Persecuția Sub Valerian

Publius Licinius Valerianus
(c. 200 - după 260)
a fost împărat roman între
anii 253 - 259

Valerian, profil, pe un aureus dedicat zeiței Fortuna

Valerian a inițiat în anul 258 o mare prigoană împotriva creștinilor. Printre victime s-au numărat Papa Sixt al II-lea, episcopul Laurențiu de Roma și Fructuosus, episcopul din Tarragona. Tot în această perioadă a murit Ciprian, episcop în Cartagina. În Utica, 300 de creștini care au refuzat să aducă jertfe lui Jupiter au fost aruncați într-o groapă de var aprins. Valerian a publicat primul său edict de prigonire a creștinilor. Prin edict, creștinii erau obligați la cultul național al zeilor păgâni și le erau interzise adunările în cimitire, contravenienții fiind pasibili cu exilul sau cu pedeapsa capitală.